

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2019 r.

w sprawie **H. K.**

oskarżonej o czyny z art. 270 § 1 k.k.

kwestii pozostawienia bez rozpoznania kasacji pełnomocnika oskarżyciela
subsidiarnego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt VI Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 29 lutego 2016 r., sygn. akt V K [...].

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

**2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć oskarżyciela
subsidiarnego M. S.,**

UZASADNIENIE

H. K. oskarżona została subsidiarnym aktem oskarżenia wniesionym przez pełnomocnika M. S. o to, że:

- I. w okresie od lutego 2001 r. do października 2001 r. w K. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą przerobiła dokumenty księgowe w firmie „[...] V.” R. T., tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;
- II. w okresie od 2003 ro do 2004 r. wspólnie z inną osobą posłużyli się w Sądzie Okręgowym Wydział II Cywilny w K. przerobionymi dokumentami księgowymi

złożonymi do akt spraw wytoczonych z powództwa M. S. przeciwko pozwanym R. T. i H. K. o sygn. II C [...] i II C [...], tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 29 lutego 2016 r., sygn. akt V K [...], Sąd Rejonowy w K. uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanych jej czynów. Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 27 października 2017 r., sygn. akt VKa [...], utrzymał w mocy orzeczenie Sądu pierwszej instancji. Wyrok ten został zaskarżony kasacją pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego, w której zarzucono rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 k.p.k. i art. 442 § 3 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. lub gdy przyjęcie kasacji nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Treść art. 530 § 2 k.p.k. wskazuje, że jednym z powodów pozostawienia kasacji bez rozpoznania są sytuacje wymienione w art. 429 § 1 k.p.k. – tj. wniesienie środka zaskarżenia po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jeżeli środek ten jest niedopuszczalny z mocy ustawy. Powodem pozostawienia kasacji bez rozpoznania w rozważanej sprawie jest to, że wniesiona ona została przez osobę nieuprawnioną.

Przedmiotem ochrony w wypadku czynu z art. 270 § 1 k.k. jest dobro natury ogólnej, jakim jest wiarygodność dokumentów, nie zaś indywidualne interesy i prawa z tymi dokumentami związane. Oskarżycielem posiłkowym (subsidiarnym) w sprawach o przestępstwa ściągane z oskarżenia publicznego może być pokrzywdzony (art. 53 k.p.k.). Pokrzywdzonym natomiast jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo (art. 49 § 1 k.p.k.). W związku z przedstawionym wyżej przedmiotem ochrony w wypadku czynu z art. 270 § 1 k.k. stwierdzić trzeba, że M. S. nie jest pokrzywdzonym w rozumieniu powołanych przepisów, nie mógł więc wnieść subsydiarnego aktu oskarżenia zawierającego zarzuty popełnienia czynów

z art. 270 § 1 k.k., działać w charakterze strony, nie mógł też wnosić środków odwoławczych ani nadzwyczajnych środków zaskarżenia, zwłaszcza, że w zarzutach aktu oskarżenia nie wskazano, by czyn sprawcy wyczerpywał jednocześnie znamiona określone w innym przepisie karnym typizującym przestępstwo, pozostające w zbiegu lub typizującym przestępstwo współukarane, którym dobro prawne tej osoby zostało bezpośrednio zagrożone lub naruszone. Zaprezentowane stanowisko jest utrwalone w orzecznictwie i piśmiennictwie – zob. m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 r., I KZP 5/16 i podane tam orzecznictwo i z dnia 25 marca 2015 r., II KK 302/14 oraz R.A. Stefański, Kodeks postępowania karnego, Komentarz, (red.) R.A. Stefański, S. Zabłocki, Warszawa 2017, Tom I, s. 700).

Zważywszy, że oskarżycielowi subsydiarnemu nie przysługiwał status pokrzywdzonego w odniesieniu do zarzucanych oskarżonej czynów, a w konsekwencji także status strony postępowania, nie miał on także gravamen do zaskarżenia wyroku Sądu odwoławczego kasacją, należało wniesiony przez jego pełnomocnika nadzwyczajny środek zaskarżenia pozostawić bez rozpoznania.

a